

کامل‌خیرخواه

نویسندگان

اناجیل را

بهبتر بشناسیم

مسیحیان باید اعتراف کنند که دست تحریف به کتب آنها دراز شده زیرا از يك سو نویسندگان اناجیل را در ردیف پیامبران می‌دانند و از سوی دیگر چهره آنها را چنان زشت و ناپسند نشان داده‌اند که انسان از آن وحشت می‌کند.

الهام الهی نوشته شده یا افرادی معمولی و معلوم الحال، آنها را بر حسب هوای نفس و طرز فکر خود برشته تحریر در آورده‌اند؟

نویسنده «قاموس کتاب مقدس» در کتاب خود در دو مورد صریحاً بیان می‌دارد که نویسندگان کتابهای مذهبی مسیحیت در نوشتن آنها از جانب خدا الهام می‌گرفتند و نوشته آنان وحی آسمانی و خودشان نیز دارای مقام نبوت بودند. کتاب نامبرده ذیل کلمه‌ی الهام می‌نویسد: «نویسندگان عهد جدید بداشتن الهام، موعود بودند و آنان به هدایت الهام نوشتند و نبوت

گرچه در گذشته دیدیم که اناجیل، یعنی کتابهای بااطلاح آسمانی، مسیحیت، سالها پس از عیسی مسیح، بدست افراد مخصوصی نوشته شده‌اند.

دیدیم تناقض و اختلافاتی که بن انجیلا و دیگر کتب مقدسه مسیحیان موجود است دلیل قاطعی است بر تحریف و ساختگی بودن آنها.

دیدیم چگونه عقاید وثنیت و افسانه‌های بت پرستی ملل آسیایی و اروپایی در آئین کلیسا راه یافت!

با این حال، می‌خواهیم ببینیم اناجیل موجود بدست چه کسانی نوشته شده‌اند؟ آیا این کتابها چنانکه مسیحیان می‌گویند بطریق وحی آسمانی و

گردنده (۱)

انجیل متی داستان مردی را می‌خوانیم که نزد مسیح آمده برای درمان بیماری پسرش که دچار «صرع» بود و جهت معالجه، پیش شاگردانش برده و نتیجه نگرفته بود استمداد می‌کند. در این هنگام عیسی با تندی و خشونت خطاب به شاگردانش می‌گوید:

«ای فرقه‌ی بی‌ایمان کج رفتارا تا به کی باشما باشم و تا چند متحمل شما گردم؟ اورا نزد من آورید. پس عیسی او را نهیب داده «دیو» از وی بیرون شد و در ساعت آن پسر شفاعت یافت. اما شاگردان نزد عیسی آمده در خلوت پرسیدند چرا ما نتوانستیم او (دیو) را بیرون کنیم؟ عیسی ایشان را گفت به سبب بی‌ایمانی شما زیرا هر آینه بشما می‌گویم اگر ایمان به اندازه دانه خردلی می‌داشتید بدین کوه می‌گفتید از اینجا به آنجا شوالبته منتقل می‌شد و هیچ امری بر شما محال نمی‌بود» (۳)

در اینجا می‌بینیم مسیح شاگردان خود را بی‌ایمان و کج رفتار قلمداد می‌کند و از بی‌لیاقتی و ناشایستگی آنان در اندن «دیو» از وجود بیمار سخت عصبانی می‌شود. در انجیل موجود موارد زیادی بچشم می‌خورد که مسیح نسبت به شاگردان خود اظهار بدبینی می‌کند. و آنان را به سستی در عقیده و ضعف ایمان نسبت می‌دهد. وی در حال خطاب به حواریان می‌گوید: «ای سست ایمانان چرا در خود تفکر می‌کنید؟... پس چرا نهمیدید که درباره نان شما را نگفتم که

در جای دیگر، پس از آنکه توضیحی درباره وحی و ارتباط آن با نویسندگان انجیل، می‌دهد مینویسد: اغلب مسیحیان بر آنند که خدای تعالی کاتبان و مؤلفان کتاب مقدس را «ملهم» فرمود که اراده مقدسه او تعالی را در کتاب، محض افاده و ایمان و خلاص ابدی نوع بشر، بدون خطا و سهو و نسیان مرقوم دارند» (۲)

باید یادآور شویم که موضوع الهامی بودن عهد جدید و مقام نبوت نویسندگان آنها در انجیل موجود نیز آمده است. مثلاً انجیل متی باب ۱۰ جمله‌های ۱۹ و ۲۹ و انجیل یوحنا باب ۱۴ جمله ۲۶ و باب ۱۶ جمله ۱۳ و نیز رساله اول پولس به کورنتیان باب ۲ جمله‌های ۱ تا ۱۳ و باب ۱۴ جمله ۳۷ وحی بودن انجیل و مقام نبوت شاگردان مسیح را مورد تأکید قرار می‌دهد.

اکنون باید دید شاگردان مسیح که برخی از آنان بر حسب گمان مسیحیان، از نویسندگان عهد جدید بشمار می‌روند، راستی پیامبر بالاقدر مردانی پاک و مؤمن منزهی بودند یا خیر؟

نظر انجیلها درباره شاگردان مسیح؟

انجیل متی برخلاف عقاید مسیحیان، شاگردان مسیح را نه تنها شایسته پذیرش وحی و الهام از جانب خدا به سویان نمی‌داند، بلکه آنان را مردمی بی‌ایمان و مبنوفض نزد مسیح معرفی می‌کند و در

۱- قاموس کتاب مقدس ص ۹۷

۲- قاموس کتاب مقدس ص ۹۰۶

۳- متی باب ۱۷ جمله‌های ۱۷ تا ۲۱

آیا شاگردان مسیح تعالیم و سخن‌های اورا باور داشتند؟

مطالعه وی آمد بر رسیهای انجیلی به خوبی نشان می‌دهد که شاگردان مسیح و حواریان آنحضرت تا چه اندازه نسبت به سخنان و تعالیم وی با نظر تردید، بی‌اعتقادی و دودلی می‌نگریستند. طبق تعالیم انجیل، مسیح مکرر به شاگردان خود گفته بود که پس از گذشت سه روز از شهادتش زنده خواهد شد. و این مطلب به قدری روشن و معلوم بود که حتی دشمنان مسیح، یعنی یهودیان هم می‌دانستند که عیسی پس از مرگ، با دیگر زنده می‌شود. انجیل متی در این مورد می‌گوید: «در فردای آن روز که بعد از روز نهبه (یعنی پس از شهادت عیسی) بود و روسای کهنه و فریسیان (کسه همه یهودی بودند) نزد «پلاطس» (حاکم) جمع شده گفتند ای آقا! ما را یاد است که آن گمراه‌کننده (منظور عیسی است!) وقتی که زنده بود گفت بعد از سه روز می‌خیزم. پس بفرما قبر را تا سه روز نگاهبانی کنند مبادا شاگردانش در شب آمده او را بدزدند و به مردم گویند که از مردگان برخاسته است و گمراهی آخر از اول بدتر شود» (۴)

آری، این داستان از قول عیسی تا این اندازه مشهور بود که حتی دشمنان وی و بزرگان یهود از آن با اطلاع بودند ولی در همین حال، شاگردان مسیح

از خمیرمایه فریسیان و صدوقیان احتیاط کنید؟» (۱) درجه سستی عقیده و ضعف ایمان شاگردان عیسی نسبت به وی آن چنان بود که در حساس‌ترین لحظات، یعنی شب «شهادت» مسیح (بر حسب تعالیم انجیلی) از کم‌کردن به او خودداری کردند. با آنکه مسیح از آنان خواسته بود تا ساعتی با وی بیدار بنشینند و برای نجاتش دعا کنند و ولی آنها کوچکترین اعتنائی به این دستور عیسی نمودند!!

در این باره در انجیل می‌خوانیم: «پس بدیشان گفت نفس من از غایت الم مشرف به موت است. در این جا مانده بامن بیدار باشید. پس قدری پیش رفته به روی در افتاده و دعا کرد و گفت ای پدر من! اگر ممکن باشد این پیاله (جام مرگ) از من بگذرد، لیکن نه به خواهش من بلکه به اراده تو و نزد شاگردان خود آمده ایشان را در خواب یافت و به (پطرس) گفت آیا همچنن نمی‌توانستید یک ساعت با من بیدار باشید و دعا کنید تا در معرض آزمایش نیفتید... و آمده باز ایشان را در خواب یافت زیرا که چشمان ایشان سنگین شده بود و پس ایشان را ترك کرده رفت» (۲)

انجیل متی می‌گوید: شیعی که عیسی به دست دشمنان خود گرفتار می‌شد خطاب به جمیع شاگردان گفت «همه‌ی شما امشب درباره من لغزش می‌خورید» (۳)

۱- متی باب ۱۶ جمله‌های ۹ تا ۱۲

۲- متی باب ۲۶ جمله‌های ۳۹ تا ۴۴

۳- متی باب ۲۶ جمله ۳۱

۴- متی باب ۲۶ جمله‌های ۶۳ تا ۶۶

به گفته‌ی او ایمان نداشتند و این گزارش عیسی را به عنوان يك واقعت باور نکردند. هنگامی که مریم مجدلیه (بنابگفته‌ی انجیل و عقیده مسیحیان) شاگردان مسیح را از جریان برخاستنش از قبر خبردار ساخت کمترین باوری از خود در این زمینه نشان ندادند. «انجیل مرقس» این داستان را به اینگونه توضیح می‌دهد.

«و صبحگاهان روز اول هفته چون برخاسته بود نخستین به مریم مجدلیه که از او هفت دیو بیرون کرده بود، ظاهر شد و اورفته اصحاب او را که گریه و ماتم می‌کردند خبر داد و ایشان چون شنیدند که زنده گشته و بدو ظاهر شده بود باور نکردند و بعد از آن بصورت دیگری دو نفر از ایشان هنگامی که به دهات می‌رفتند هویدا گردید. ایشان رفته دیگران را خبر دادند لیکن ایشان را نیز تصدیق نمودند و مد آن‌ان بدان یازده هنگامی که به غذا نشسته بودند ظاهر شد و ایشان را به سبب بی‌ایمانی و سخت‌دلی ایشان توبیخ نمود زیرا به آنانی که او را برخاسته دیده بودند تصدیق ننمودند» (۱)

این بود نظر انجیل موجود درباره شاگردان عیسی که برخلاف عقاید مسیحیت، ایشان را تا سرحد سرپیچی صریح از فرمان مسیح تنزل می‌دهد!!

۱- انجیل مرقس باب ۱۶ جمله‌های ۹ تا ۱۳

در این جا ممکن است خواننده گرامی يك باره دچار شگفتی شود که چگونه ما پیرامون بی‌ایمانی و عدم لیاقت حواریان مسیح از انجیل استدلال کردیم، در حالی که طبق جمله‌هایی که از اناجیل نشان دادیم و همچنین مسیحیان به‌ویژه دانشمندان شان چون «جیمز هاکس» نیز برای اثبات مقام نبوت و اینکه به شاگردان مسیح وحی و الهام میشد، از متن انجیلها شواهد و استدلال آوردند؟ آیا این دوگونه استدلال از متن انجیل باهم سازگار است؟ در پاسخ باید گفت این خود، نمونه و مورد دیگری است از موارد بی‌شمار اختلاف و تناقضی که در سرتاسر کتابهای مذهبی مسیحیت بچشم می‌خورد. مسیحیان همواره در حل این تضادهای آشکار کتابهای مذهبی خود عاجز بوده و چاره‌ای جز این ندارند که احترام کنند دست تحریف در متن این کتابها راه یافته و چهره آسمانی آنها را در نظر منطق و خرد انسانی به ترکیبی نامفهوم و هیولائی زشت جلوه‌گر ساخته است.

توجه- آنچه در بالا آوردیم گفتگوهای متناقض مسیحیان درباره هاگردان او است، ولی قرآن مجید کتاب آسمانی ماسلمانان از حواریان به نیکی یاد کرده است اگر چه برای آنها مقام نبوت قائل نشده است

